

ע"פ 17460/12/17 - ועדה מקומית לתכנון אשקלון נגד רונן טבקול

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"א 17460-12-17 ועדה מקומית לתכנון אשקלון נ' טבקול
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אלון אינפלד
מערער	ועדה מקומית לתכנון אשקלון ע"י ב"כ עו"ד מילכה גיספאן
נגד	
משיב	רונן טבקול ע"י ב"כ עו"ד שחר הררי ועו"ד מירב תהילה

החלטה

זוהי החלטה בבקשה לדחיית מועד הדיון והכרעה במחלוקת הדיוניות בין הצדדים בדבר המשך הטיפול בתיק זה.

מחלוקת ראשונה בין הצדדים היא אם החלטת בית משפט השלום מיום 28.2.19 היא "החלטה" או "פסק דין משלים". הדבר משליך על המחלוקת השנייה, והיא אם על המשיב לבטא השגותיו על החלטה זו בערעור חדש, נימוק משלים לערעור התלוי ועומד או שאין מקום לדון בעניין כלל בבית המשפט המחוזי. מחלוקת נוספת בין הצדדים היא אם נכון לדון ראשית בערעור על החלטה זו, להכריע בה בדיון נפרד ומקדים, ורק לאחר מכן לדון בערעור; או שמא ניתן לדון בכל הנושאים אשר על הפרק בדיון אחד.

בשתיים מתוך שלוש המחלוקות, רואה אני את עמדת המערער מעמדת המשיב ובאחת את עמדת המשיב. על פי ההחלטה של בית משפט זה מיום 10.12.18, בעקבות החלטות קודמות, בגלגולו הקודם של הערעור, הוטל על בית משפט השלום לבחון את הראיות באספקלריה של בקשה להגשת ראיות נוספות בערעור. הוחלט כי אם הראיות עוברות שתי משוכות ראשוניות, כי לא ניתן היה להגישן בעתן וכי קיימת אפשרות מוחשית כי קבלת הראיה תביא לשינוי ההחלטה בערעור הראשון, אזי יש לגבות הראיות. נקבע כי אם ייגבו ראיות תיכתב הכרעת דין משלימה לאחר טיעון בעניין. לאחר עיון ודיון, בית משפט השלום קבע כי הראיות אינן עוברות את המשוכות הדיוניות האמורות. ממילא, לא נגבו הראיות החדשות. לכן, בהעדר ראיות חדשות, לא ניתן היה לכתוב הכרעת דין משלימה. **המסקנה היא, אפוא, שעסקינן בהחלטה בבקשה להגשת ראיות נוספות, ולא בפסק דין משלים.**

פשיטא שיש לנאשם, המשיב דן, זכות מלאה לערער על החלטות ערכאת הדיון בפני ערכאת הערעור הראשונה. לפיכך, יש לדחות את עמדת המערער לפיה מקום הערעור על ההחלטה היא רק במסגרת בקשת רשות ערעור על פסק הדין בערעור הראשון. אולם, אין כל צורך להגיש ערעור חדש והדבר לא יהיה נכון מבחינה פרוצדוראלית, באשר אין פסק דין חדש, ולו פסק דין משלים. נכון, שמבחינה מהותית ההחלטה סיימה את הדיון בשאלת האחריות לעבירה בערכאה הראשונה ומבחינת הסעד המבוקש בערכאת הדיון מדובר לכאורה ב"פסק דין". אולם אין מדובר בסד המבוקש בערכאת הדיון, שכן הבחינה נעשתה בשאלת ראיות נוספות בערעור, בשליחות ערכאת הערעור. אין מדובר בפסק דין עצמאי

חדש. לכן, **הדרך הנכונה להשיג על הדברים היא בהגשת טיעון משלים** לערכאה זו.

אין לקבל הצעת הסגורים לפיצול הדיון. הכלל הוא שבתי המשפט לערעורים פלייט דנים בערעורים על הכרעת הדין ועל גזר הדין בחדא מחתא וכמסכת אחת. החריג לכך מתקיים רק במקרה בו מתקבל ערעור מאשימה על זיכוי. במקרה כזה, בו לא התקיים דיון בשאלת העונש בערכאת הדיון, אין מנוס מקיום דיון חדש לאחר פסק הדין שלערוור. אצלנו הדיון בשאלת העונש כבר התקיים, ערכאת הדיון סיימה את מלאכתה ואין מניעה מקיום דיון מאוחד. לפיכך, יתקיים דיון אחד, בו יידונו כל השאלות שנותרו במחלוקת וטרם הוכרעו על ידי ערכאת ערעור ראשונה זו.

נוכח האמור, כדי לאפשר השלמת טיעון בכתב לשני הצדדים, ובשים לב לנימוק הנוסף בדבר קיום דיון מקביל באותו יום, מועד הדיון יידחה. **הדיון נדחה ליום 15.5.19 לשעה 14:00.**

הסגורים יגישו טיעון משלים ובו השגותיהם ביחס להחלטת בית משפט השלום מיום 28.2.18. זאת, עד 3 ימים לפני פגרת הפסח (קצת יותר מ- 45 יום ממועד מתן ההחלטה). **המערכת תגיש** טיעון משלים לעניין זה, עד 10 ימים מתום פגרת הפסח. אין צורך לחזור על הטיעונים לעניין העונש עצמו, שכבר נכתבו לקראת הדיון הקודם.

עיקר הטיעון יעשה בכתב, כאמור. **בדיון יוקצו 20 דקות לטיעוני כל צד**, כולל שאלות בית המשפט. לפיכך, על הצדדים לוודא כי כל טענותיהם המהותיות נמצאות בכתובים טרם הדיון.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.